

آموزش جهانی در دوران COVID-19، پیامدها و سیاست ها

ترجمه شده توسط: فرزاد پرهوده^۱، فریاد پرهوده^۲

^۱ دانشجوی دکتری جامعه شناسی مسائل اجتماعی ایران، دانشگاه بوعلی همدان، دبیر جامعه شناسی (نویسنده مسئول)

^۲ استاد دانشگاه و پژوهشگر حوزه روان شناسی و مشاوره، دبیر روان شناسی

چکیده

هدف پژوهش حاضر تأملی است برآموزش جهانی در دوران کرونا و تأثیر این ویروس بر کیفیت آموزشی و پیامدهایی است که به دنبال داشته است. روش پژوهش از نوع روش های غیر مخل و بصورت اسنادی و کتابخانه ای بوده است. هرچه جهان به طور فزاینده ای به هم پیوند می خورد، خطرانی که با آن روبرو می شویم نیز چنین خواهد شد. بیماری همه گیر COVID-19 مرزهای ملی را یکی پس از دیگری دربر گرفته است. این بیماری بدون در نظر گرفتن ملیت، سطح تحصیلات، درآمد و جنسیت بر افراد تأثیر گذاشته است. تحصیلات نیز از این قاعده مستثنی نیست. بیش از ۱ میلیارد کودک به دلیل تعطیلی مدارس با هدف مهار شیوع COVID-19 در معرض خطر رکود ذهنی هستند. برای ادامه یادگیری جهانی، کشورها برنامه های آموزش از راه دور را اجرا کرده اند. ۱۸۸ کشور (از آوریل ۲۰۲۰)، در حال بررسی روش های جایگزین برای ارائه آموزش مداوم با استفاده از فن آوری هایی مانند اینترنت، تلویزیون و رادیو هستند؛ با این حال بسیاری از دانش آموزان در جهان - به ویژه آنهایی که در خانواده های فقیرتر هستند - دسترسی به اینترنت، رایانه های شخصی، تلویزیون یا حتی رادیو ندارند، این امر باعث تشدید نابرابری ها در امر آموزش خواهد شد. همچنین بی توجهی به حقوق و مزایای معلمان به ویژه کسانی که غیردولتی یا قراردادی هستند می تواند عامل فرسودگی شغلی، آسیب های روحی و روانی و ترک شغل در آینده را در جهان آموزش به دنبال داشته باشد. در نتیجه، بسیاری از افراد-دانش آموز و حتی معلمان- با خطر عدم بازگشت به مدرسه مواجه هستند و این امر سالها پیشرفت در آموزش و پرورش در سراسر جهان را خنثی می کند.

واژه های کلیدی: آموزش جهانی، کرونا ویروس، ابزار آموزش، آسیب ها

۱. مقدمه و طرح مسئله

بیماری همه گیر COVID-19 بزرگترین اختلال در سیستم های آموزشی در تاریخ را ایجاد کرده است، که تقریباً بیش از ۱۹۰ کشور و در تمام قاره ها، ۱,۶ میلیارد دانش آموز را تحت تأثیر قرار داده است. تعطیلی مدارس و سایر فضاهای یادگیری ۹۴ درصد از جمعیت دانش آموزان جهان را تا ۹۹ درصد تحت تأثیر قرار داده است. در کشورهای با درآمد کم و متوسط این بحران با کاهش فرصت ها برای ادامه تحصیل بسیاری از کودکان، جوانان و بزرگسالان در معرض آسیب پذیری - کسانی که در مناطق فقیرنشین یا روستایی زندگی می کنند، دختران، پناهندگان، افراد دارای معلولیت و آوارگان اجباری - همراه بوده است. تلفات یادگیری همچنین تهدید می کند که فراتر از این نسل خواهد بود و دهه ها پیشرفت را از بین می برد، به ویژه در حمایت از دسترسی و حفظ تحصیلات دختران و زنان جوان. تعطیلی مؤسسات آموزشی در ارائه خدمات آموزشی و ضروری به کودکان و جوامع، مانع از کار بسیاری از والدین در کار شده و خطرهای خشونت علیه زنان و دختران را افزایش می دهد.^۱

با افزایش فشارهای مالی، و کمک به توسعه بودجه آموزش و پرورش نیز می تواند با چالش های اساسی روبرو شود و شکاف های گسترده آموزش و پرورش قبل از COVID-19 را تشدید کند. برای مثال، برای کشورهای کم درآمد و کشورهای با درآمد متوسط پایین، این شکاف سالانه به ۱۴۸ میلیارد دلار خیره کننده رسیده بود و اکنون می تواند تا یک سوم افزایش یابد. از طرف دیگر، این بحران باعث تحریک نوآوری در بخش آموزش شده است. ما رویکردهای ابتکاری در حمایت از تداوم آموزش و آموزش دیده ایم: از رادیو و تلویزیون گرفته تا بسته های حمایتی خانگی. راه حل های یادگیری از راه دور به لطف پاسخ سریع دولت ها و شرکای سراسر جهان در حمایت از تداوم آموزش، از جمله ائتلاف آموزش جهانی میثاق توسط یونسکو عملی شده است. همچنین باید نقش اساسی معلمان و مراقبت از پرسنل آموزش و پرورش را وظیفه دولت ها و مداوم بدانیم. اما علی رغم این تغییرات امیدوار کننده یادگیری و تغییرات سریع در شیوه های ارائه آموزش با کیفیت، نمی توانیم چشم غفلت بر روی این وضعیت بحرانی و به ناچار آموزشی ببندیم. این امر در مورد کودکان و جوانان که تحت تأثیر کمبود منابع یا امکان دسترسی به محیط برای یادگیری هستند صادق است. همچنین برای حرفه معلمی و نیاز آنها به آموزش بهتر در روش های جدید ارائه آموزش و همچنین پشتیبانی درست صادق است.

در چارچوب این وضعیت جدید و چالش برانگیز یادگیری دیجیتال ناشی از COVID-19 و تعطیلی مدارس، باید اطلاعات، محتوی و داده های مورد نیاز تهیه شود تا خط مشی و عملکرد آموزش مشخص شود. از آنجا که بسیاری از کشورها هنوز یک بیماری همه گیر که باعث ایجاد یک بحران اجتماعی و متعاقب آن تعطیلی مدارس شود را تجربه نکرده اند، دانش محدودی در مورد نحوه مقابله با وضعیت فعلی و چالش های ناشی از یادگیری دیجیتال در این زمینه وجود دارد.^۲

بازیگران مختلف در سطوح مختلف سیستم آموزشی مسئولیت های متفاوتی دارند. تحقیقات می توانند و باید با ارائه اطلاعات مربوطه از پایگاه دانش آن و تولید دانش جدید در صورت لزوم و در صورت امکان، به بحث فعلی در مورد مدرسه کمک کنند. برخی از این اطلاعات به سرعت مورد نیاز است. در مورد تنظیمات یادگیری دیجیتال، مدیریت بحران و روش های بهداشتی، در سطوح سیاست گذاری و عملکرد، سوالات و مشکلات مختلفی وجود دارد. نیازهای مختلفی به دانش قبلی

^۱ Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.^۲ Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020

مربوط می شود که از زمینه ها یا موقعیت های مختلف گرفته شده و برای آنها اعمال می شود. با این حال ، البته ، دانش موجود باید به شرایط موجود و شرایط واقعی در نظر گرفته شود ، زیرا ویژگی های زمینه ای و موقعیتی بین کشورها ، مناطق ، مدارس و کلاس ها متفاوت است. علاوه بر این ، چون این یک وضعیت جدید است ، اطلاعات اضافی و متمایز در مورد وضعیت فعلی مورد نیاز است.

تحقیقات ، ارزیابی ها و ارزیابی های جدید می تواند اطلاعات جدیدی در مورد وضعیت فعلی ، ایده آل از دیدگاه بازیگران مختلف ایجاد کند. بسته به هدف و طراحی یک نظرسنجی ، می توان دیدگاه های مختلفی در مورد جنبه های مختلف وضعیت مورد مطالعه و همچنین اشکال مختلف داده (به عنوان مثال کمی و کیفی) را جمع آوری کرد. علاوه بر این ، می توان از استراتژی های مختلف تجزیه و تحلیل برای گسترش دانش پایه موجود استفاده کرد. شیوه های مختلف داده به درک بهتر برخی پدیده ها و در نتیجه اطلاع رسانی بهتر فرآیندهای تصمیم گیری ، تدوین و اجرای سیاست ها و همچنین شیوه های در سطوح مختلف در سیستم مدرسه کمک می کند. هدف پژوهش تأملی بر اثرات کووید ۱۹ بر آموزش جهانی و پیامدهای آن. با تمام تفاسیر هدف در این تحقیق پیگیری سؤالات زیر است:

۱. چگونگی کیفیت آموزشی در دوران ویروس کرونا؟

۲. سیاست های جهانی جهت جلوگیری از رکود آموزش در جهان؟

۳. میزان دسترسی جهانی به ابزارهای آموزشی در جهان؟

۴. پیامدهای فراتر از آموزش در دوران کرونا؟

۲. توجهات

جلوگیری از تبدیل شدن بحران یادگیری به یک فاجعه نسلی ، نیاز به اقدام فوری و همه جانبه دارد. آموزش نه تنها از حقوق اساسی بشر است. این یک حق فعال کننده است که تأثیر مستقیمی در تحقق سایر حقوق بشر دارد. این یک هدف مشترک جهانی است و عامل اصلی پیشرفت و توسعه پایدار و به عنوان بستری برای صلح پایدار جهانی است. وقتی سیستم های آموزشی فرو می ریزند ، صلح ، سعادت و جوامع تولیدی پایداری و ثبات خود را از دست می دهند. به منظور کاهش پیامدهای بالقوه ویرانگر بیماری همه گیر COVID-19 ، دولت ها و سهامداران تشویق می شوند برای پیگیری سیاست زیر:

۱-۲. سرکوب ویروس و برنامه ریزی برای مدرسه بازگشایی مجدد

تنها مهمترین گامی که کشورها می توانند برای تعجیل بردارند بازگشایی مدارس و آموزش و پرورش و تلاش نهادها برای سرکوب انتقال و کنترل ملی یا محلی است جهت جلوگیری از شیوع این ویروس، برای مقابله با چالش پیچیده بازگشایی ، مهم است که توسط موارد زیر هدایت شوید؛ پارامترها: اطمینان از ایمنی همه. ارائه طرحی برای بازگشایی فراگیر ؛ به صدای مردم نگران توجه شود و با بازیگران اصلی این عرصه از جمله بهداشت جهانی هماهنگ باشید.^۳

۲-۲. حفظ بودجه آموزش و پرورش و تلاش برای تأثیرگذاری

همه گیری ویروس کرونا، جهان را به عمیق ترین رکود جهانی سوق داده است که تأثیرات ماندگاری بر اقتصاد و دارایی عمومی خواهد داشت. مقامات ملی و جامعه بین الملل نیاز به حمایت از بودجه آموزش و پرورش از طریق راه های زیر دارند:

^۳Guidance is available from the United Nations and other education partners.

تقویت ایجاد درآمد داخلی، حفظ سهم هزینه های آموزش به عنوان اولویت اصلی و رفع ناکارآمدی در هزینه های آموزش. تقویت هماهنگی بین المللی برای رسیدگی به بحران بدهی. و از کمک های رسمی توسعه (ODA) برای آموزش محافظت کنید.^۴

۲-۳. فراهم کردن سیستم های آموزش مقاومتی برای توسعه مناسب و پایدار

تقویت انعطاف پذیری سیستم های آموزشی کشورها را قادر می سازد تا به چالش های فوری بازگشایی ایمن مدارس پاسخ دهند و آنها را برای کنار آمدن بهتر با بحران های آینده قرار می دهد. در این راستا، دولت ها می توانند موارد زیر را در نظر بگیرند: عدالت و شمول؛ تقویت ظرفیت های مدیریت ریسک، آموزش نظام مند در طول دوره کرونا و بعد از آن، اطمینان از رهبری و هماهنگی قوی و تقویت مکانیزم های مشاوره و ارتباطات.^۵

۲-۴. تصور آموزش و تغییر مجدد در آموزش و پرورش

تلاش های گسترده ای که در مدت زمان کوتاهی برای پاسخگویی به شوک های سیستم های آموزشی انجام شده است، به ما یادآوری می کند که تغییر ممکن است. ما باید از فرصت استفاده کنیم و راههای جدیدی برای حل بحران یادگیری پیدا کنیم و مجموعه ای از راه حلها را که قبلاً دشوار یا غیرممکن شناخته می شدند، بیاوریم. نقاط ورودی زیر باید در رأس تلاشهای ما قرار گیرد: تمرکز بر رفع آسیب های یادگیری و جلوگیری از ترک تحصیل، به ویژه گروه های حاشیه ای، مهارت هایی را برای برنامه های اشتغال ارائه دهید، حمایت از حرفه معلمی و آمادگی معلمان، تعریف حق آموزش را گسترش دهید تا شامل اتصال شود. رفع موانع اتصال و تقویت داده ها و نظارت بر یادگیری؛ تقویت بیان و انعطاف پذیری در سطح و انواع آموزش و پرورش.^۶

۳. جهان آموزش قبل از COVID-19

قبل از همه گیری، دنیا در تحقق وعده آموزش به عنوان یک حق اساسی بشر با چالش های مهمی روبرو بود. علی رغم ثبت نام تقریباً جهانی در پایه های ابتدایی، در بیشتر موارد در کشورها، تعداد فوق العاده ای از کودکان - بیش از ۲۵۰ میلیون نفر - خارج از مدرسه و دور از آموزش بوده اند.^۷ تقریباً ۸۰۰ میلیون بزرگسال بی سواد بودند.^۸ علاوه بر این، حتی برای کسانی که در مدرسه هستند، یادگیری بسیار تضمین شده نیست. حدود ۳۸۷ میلیون یا ۵۶ درصد از کودکان در سن دبستان در سراسر جهان فاقد مهارت های اولیه خواندن هستند.^۹ تخمین اوایل سال ۲۰۲۰ از شکاف تأمین مالی به رسیدن به

^۴Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020

^۵Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020

^۶ Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^۷ 258 million in 2018, UNESCO Institute for Statistics (UIS), "Out-of-School Children and Youth", available at <http://uis.unesco.org/en/topic/out-school-children-and-youth>.

^۸ ۷۷۳ million according to most recent UIS data: <http://uis.unesco.org/en/topic/literacy>

^۹ UIS 2017 Fact Sheet, available at <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/fs46-more-than-half-children-not-learning-en-2017.pdf>

هدف توسعه پایدار- آموزش با کیفیت - در کشورهای با درآمد کم و متوسط متوسط سالانه ۱۴۸ میلیارد دلار خیره کننده بود.^{۱۰} تخمین زده می شود که بحران COVID-19 این شکاف مالی را تا یک سوم افزایش دهد.^{۱۱}

۴. جهان آموزش در حین COVID-19

بیماری همه گیر COVID-19 باعث بزرگترین اختلال در تاریخ سیستم های مختلف آموزش شده است ، این تأثیر جهانی بر فراگیران و معلمان در سراسر جهان ، از مدارس ابتدایی تا متوسطه ، مؤسسات آموزش و آموزش فنی و حرفه ای (TVET) ، دانشگاه ها ، آموزش بزرگسالان و مؤسسات توسعه مهارت آشکار شده است. تا اواسط آوریل ۲۰۲۰ ، ۹۴ درصد از فراگیران در سراسر جهان تحت تأثیر همه گیری این ویروس ، به نمایندگی از ۱,۵۸ میلیارد کودک و جوانان ، از آموزش مقدماتی تا عالی ، در ۲۰۰ کشور جهان متأثر از این امر بوده اند. توانایی پاسخگویی به تعطیلی مدارس با سطح پیشرفت به طور چشمگیری تغییر می کند: به عنوان مثال ، در سه ماهه دوم در سال ۲۰۲۰ ، ۸۶ درصد از کودکان در آموزش ابتدایی در کشورهای با رشد انسانی پایین از مدرسه خارج شده اند در حالی که این خروج در کشورهای با رشد انسانی بسیار بالا فقط ۲۰ درصد بوده است.^{۱۲}

۵. بودجه آموزشی و شکاف مالی برای رسیدن به توسعه پایدار-قبل از کرونا و در حین کرونا

بر طبق گزارشات بودجه کل مورد نیاز آموزشی در سال ۲۰۱۵ طبق برآوردها ۳۴۰۰ میلیون دلار بوده است. در حالی که از این مبلغ تنها ۳۰۱۰ میلیون دلار تأمین شده است که برابر با ۱۱٪ مقدار پول مورد نیاز آموزشی بوده است. این مبلغ مورد نیاز در سال ۲۰۲۰ در حین شیوع کرونا و در این شرایط بحرانی طبق گزارشات ۵۰۳۹ میلیون دلار برآورد شده است و نسبت به قبل از کرونا - سال ۲۰۱۵ - مبلغ مورد نیاز ۱۸٪ افزایش داشته است. از این مقدار ۳۵۵۹ میلیون دلار تأمین شده است و همانند سال های قبل از بحران کرونا مقدار ۱۴۸۰ میلیون دلار از این مقدار مورد نیاز آموزشی تأمین نشده است؛ یعنی ۲۹٪ کل پول مورد نیاز آموزشی در سال ۲۰۲۰ و این امر نشان از شکافی عمیق در امر بودجه مورد نیاز و مقدار تأمین شده دارد. برآوردها و گزارشات نشان می دهد رسیدن به توسعه پایدار در امر توجه بیشتر به امر آموزش و پرورش و همچنین تربیت نیروی انسانی فعال است.^{۱۳}

۶. کودکان متأثر از تعطیلی مدارس در حین کرونا

بیش از ۱ میلیارد کودک به دلیل تعطیلی مدارس با هدف مهار شیوع COVID-19 در معرض خطر عقب ماندگی هستند. برای ادامه یادگیری کودکان جهان ، کشورها برنامه های آموزش از راه دور را اجرا کرده اند. با این حال بسیاری از کودکان

^{۱۰} UNESCO (forthcoming): "The impact of Covid-19 on the cost of achieving SDG 4", GEM Report Policy Paper 42 .

^{۱۱} Ibid

^{۱۲} United Nations Development Programme (UNDP). COVID-19 and human development: Assessing the crisis, envisioning the recovery. 2020 Human Development Perspectives, 2020, New York: UNDP, available at <http://hdr.undp.org/en/hdp-covid>.

^{۱۳} UNESCO Global Education Monitoring Report (2020). New realities for education affected by COVID Cost predictions.

جهان - به ویژه آنهایی که در خانواده های فقیرتر هستند - دسترسی به اینترنت ، رایانه های شخصی ، تلویزیون یا حتی رادیو ندارند ، که این امر نابرابری های یادگیری موجود را تقویت می کند. دانش آموزانی که به فناوری های مورد نیاز برای یادگیری در خانه دسترسی ندارند ، ابزارهای محدودی برای ادامه تحصیل دارند. در نتیجه ، بسیاری از افراد با خطر عدم بازگشت به مدرسه روبرو هستند و سالها پیشرفت در آموزش و پرورش در سراسر جهان را خنثی می کنند.

در آفریقا ، به ویژه در منطقه ساحل ، تعطیلی مدارس در سراسر کشور به دلیل COVID-19 در حالی اتفاق افتاد که تعداد زیادی از مدارس به دلیل ناامنی شدید ، اعتصاب ها یا خطرات آب و هوایی از چند ماه قبل تعطیل شده بودند. بیماری کرونا وضعیت آموزش و پرورش در صحرای آفریقا را بدتر می کند ، جایی که قبل از همه گیری ، ۴۷ درصد از ۲۵۸ میلیون کودک خارج از مدرسه در قاره آفریقا زندگی می کرده اند.^{۱۴}

۷. گذری بر اختلافات در فرصت های یادگیری

تخمین زده شده است که ۴۰ درصد فقیرترین کشورها نتوانسته اند از یادگیرندگان در معرض خطر در طی بحران COVID-19، پشتیبانی کنند.^{۱۵} تجارب گذشته نشان می دهد که هر دو آموزش و نابرابری های جنسیتی در پاسخ به شیوع بیماری نادیده گرفته می شوند.^{۱۶} کارهای خانه ، به ویژه برای دختران ، و کار مورد نیاز برای اداره خانه ها یا مزارع نیز می تواند مانع از یادگیری کافی کودکان شود. کودکان معلول که قبل از شیوع قبلاً به حاشیه رانده شده بودند ، همیشه در استراتژی های آموزش از راه دور گنجانده نمی شوند.^{۱۷} کودکان پناهنده و آواره اجباری بیشتر در حاشیه قرار گرفته و از دسترسی به خدمات حمایتی ارائه شده از طریق مدارس مانند وعده های غذایی در مدرسه و برنامه های حمایت روانی - اجتماعی محروم هستند. آسیب پذیرترین زبان آموزان نیز در میان کسانی هستند که مهارت های دیجیتالی ضعیفی دارند و کمترین دسترسی را به سخت افزار و اتصال مورد نیاز برای راه حل های آموزش از راه دور در حین تعطیلی مدارس دارند.^{۱۸}

در ۷ کشور کم درآمد ، کمتر از ۱۰ درصد از فقیرترین خانوارها برق دارند.^{۱۹} بسیاری از زبان آموزان در کشورهای در حال توسعه ، به ویژه جوانترین و اقلیت ها ، به زبان آموزش مسلط نیستند.^{۲۰}

^{۱۴}UIS 2019 Fact Sheet no. 56, available at <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/new-methodology-shows-258-million-children-adolescents-and-youth-are-out-school.pdf>.

^{۱۵}UNESCO, Global Education Monitoring (GEM) Report, 2020: Inclusion and education: all means all, 2020, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373718>.

^{۱۶}IIEP-UNESCO, "COVID-19 school closures: Why girls are more at risk", available at <http://www.iiep.unesco.org/en/covid-19-school-closures-why-girls-are-more-risk-13406>

^{۱۷}United Nations, "Policy Brief: The impact of COVID-19 on children", available at https://unsdg.un.org/sites/default/files/2020-04/160420_Covid_Children_Policy_Brief.pdf.

^{۱۸}European Commission, "Educational inequalities in Europe and physical school closures during Covid-19", available at https://ec.europa.eu/jrc/sites/jrcsh/files/fairness_pb2020_wave04_covid_education_jrc_i1_19jun2020.pdf.

^{۱۹}These include Côte d'Ivoire, the Gambia, Guinea-Bissau, Kiribati, Lesotho, Mauritania, and Sudan.

^{۲۰}UNESCO, GEM Report, 2020.

حتی وقتی آنها می توانند به محتوایی از جمله مهارت های دیجیتالی دسترسی پیدا کنند، شرایط زندگی، استرس اقتصادی و سطح تحصیلات پایین والدین اجازه بهره مندی از این امر را نخواهد داد، به این معنی است که بسیاری از کودکان از محیط پایدار و حمایت از یادگیری بهره مند نمی شوند. لازم است تا با این شیوه های جدید سازگار شوند. در بیشتر کشورهای اروپایی، کودکان با سوابق اقتصادی-اجتماعی پایین تر، با هرگونه تعطیلی مدرسه احتمالاً از فرصت های مطالعه، اتاق ساکت و حمایت والدین برخوردار نیستند. در کشورهای کم درآمد و متوسط با درآمد متوسط، کودکان در فقیرترین خانوارها کمک کمتری در انجام تکالیف خود دریافت می کنند.^{۲۱}

بانک جهانی سه سناریوی ممکن را برای از دست دادن یادگیری مشخص می کند: کاهش متوسط سطح یادگیری برای همه دانش آموزان، گسترش توزیع دستاوردهای یادگیری به دلیل تأثیرات بسیار نابرابر بحران بر روی جمعیت های مختلف، یا خلاصه سیاست: آموزش در طول COVID-19 و بعد از آن افزایش چشمگیری دانش آموزان با سطح موفقیت بسیار پایین به دلیل بخش گسترده ای از ترک تحصیل ها. این نشان می دهد که ۲۵ درصد بیشتر دانش آموزان ممکن است مهارت لازم جهت مشارکت مؤثر و مولد در جامعه و در یادگیری های آینده را نداشته باشند، که این امر نتیجه تعطیلی مدارس است.^{۲۲}

۸. اثرات COVID-19 فراتر از آموزش

اخلال در آموزش و پرورش همچنان دارای تأثیرات اساسی خواهد بود، فراتر از آموزش. بسیاری از این موارد در خلاصه سیاست های قبلی بیان شده و شامل، به عنوان مثال، عدم امنیت غذایی، بی ثباتی اقتصادی و خشونت علیه زنان و دختران است.^{۲۳} با تأثیر ترکیبی تأثیر اقتصادی همه گیر در سراسر جهان و تعطیلی مدارس، بحران یادگیری می تواند به یک فاجعه نسلی تبدیل شود.

اثرات اخلال در آموزش و تعطیلی مدارس بر اثر ویروس کرونا، نشان داده است که تعطیلی مؤسسات آموزشی یک خطر بیشتر برای دختران است، زیرا آنها در معرض انواع سوء استفاده ها، مانند خشونت خانگی و ازدواج های زودهنگام و اجباری

^{۲۱} UNICEF, "How involved are parents in their children's learning? MICS6 data reveal critical insights", available at <https://blogs.unicef.org/evidence-for-action/parental-involvement-childrens-learning>.

^{۲۲} World Bank, "We should avoid flattening the curve in education – Possible scenarios for learning loss during the school lockdowns", 13 April 2020, available at <https://blogs.worldbank.org/education/we-should-avoid-flattening-curve-education-possible-scenarios-learning-loss-during-school>.

^{۲۳} World Bank, "Simulating the Potential Impacts of the COVID-19 School Closures on Schooling and Learning Outcomes: A set of Global Estimates", 18 June 2020, available at <https://www.worldbank.org/en/topic/education/publication/simulating-potential-impacts-of-covid-19-school-closures-learning-outcomes-a-set-of-global-estimates>

^{۲۴} The United Nations World Food Programme (WFP) estimates that by the end of 2020 the number of people experiencing hunger will increase to 270 million, "Global Monitoring of School Meals During COVID-19 School Closures", available at <https://cdn.wfp.org/2020/school-feeding-map>

هستند.^{۲۵} همچنین این بسته شدن مدارس در اثر بیماری کرونا توانایی بسیاری از والدین برای کار را تحت تأثیر قرار داده است. به دلیل اینکه سهم قابل توجهی از والدین شاغل، جهت مراقبت از کودکانشان متکی به مدارس و مؤسسات آموزشی هستند. در کشورهایی مانند فرانسه، آلمان، ایتالیا، انگلستان و ایالات متحده آمریکا، ۶۰ درصد والدین نتوانسته اند راه حل های جایگزین مدارس و مؤسسات آموزشی جهت مراقبت از فرزندانشان جهت مراقبت های روزانه را پیدا کنند. یک مطالعه اخیر نشان می دهد که زنان سهم بیشتری از وقت اضافی را که برای مراقبت از کودکان و کارهای خانه صرف می شود، متحمل می شوند.^{۲۶} همراه با اختلال اقتصادی کنونی، این امر احتمالاً به شکافهای درآمد بالاتر کمک خواهد کرد، بنابراین نابرابری جنسیتی را گسترش می دهد. علاوه بر این، مطالعات انجام شده نشان می دهد که تلفات ساعت کاری تا ۴۰۰ میلیون شغل تمام وقت را نشان می دهد.^{۲۷}

از آنجا که والدینی که درآمد خود را از دست می دهند، انتخاب های دشواری انجام می دهند، ممکن است نرخ ثبت نام و تحصیلات دختران کاهش یابد، در حالی که کار کودکان، استخدام و بهره برداری افزایش یابد. پیش بینی می شود تعداد افراد در فقر شدید ناشی از COVID-19 بین ۷۱ تا ۱۰۰ میلیون نفر، افزایش می یابد که این امر باید مورد توجه سازمان جهانی کار قرار گیرد و همه این امورات نشان از کاهش شاخص های توسعه انسانی دارد.^{۲۸}

۹. سیری بر ابزارهای یادگیری در دوران COVID-19

اطمینان از تداوم یادگیری در زمان تعطیلی مدارس در اولویت دولتهای سراسر جهان قرار گرفت، بسیاری از آنها به فناوری اطلاعات و ارتباطات روی آوردند و معلمان را ملزم به انتقال آنلاین دروس می کند. همانطور که در شکل ۵ نشان داده شده است، کشورها گزارش می دهند که بسته به سطح تحصیلات، با تنوع در مناطق مختلف، برخی از روشها بیش از دیگران استفاده شده است. در مناطقی که ارتباط محدود دارند، دولت ها از روش های سنتی یادگیری از راه دور، اغلب ترکیبی از برنامه های تلویزیونی و رادیویی آموزشی و توزیع مواد چاپی استفاده کرده اند.

تقریباً تعداد کمی از کشورها بر دستیابی و استفاده مؤثر از روشهای یادگیری از راه دور نظارت دارند. با این حال، برآوردها نشان دهنده پوشش متغیر است: آموزش از راه دور در کشورهای با درآمد بالا حدود ۸۰-۸۵ درصد را پوشش می دهد، در

^{۲۵} United Nations, "Policy Brief: The Impact of COVID-19 on Women", April 2020, available at https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/policy_brief_on_covid_impact_on_women_9_apr_2020_updated.pdf; UNESCO, "Addressing the gender dimensions of school closures", COVID-19 Education Response, Education Sector Issue Notes, Issue Note N° 3.1, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373379>.

^{۲۶} Matt Krents and others, "Easing the COVID-19 burden on working parents", BCG, 21 May 2020, available at <https://www.bcg.com/publications/2020/helping-working-parents-ease-the-burden-of-covid-19>.

^{۲۷} International Labour Organization (ILO), "ILO Monitor: COVID-19 and the world of work. Fifth edition", 30 June 2020, available at https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@dcomm/documents/briefingnote/wcms_749399.

^{۲۸} World Bank, "Projected poverty impacts of COVID-19", available at <https://www.worldbank.org/en/topic/poverty/brief/projected-poverty-impacts-of-COVID-19>.

حالی که این میزان در کشورهای کم درآمد به کمتر از ۵۰ درصد کاهش می یابد.^{۲۹} این کمبود را می توان تا حد زیادی ناشی از شکاف دیجیتالی دانست، در حالی که محرومان دسترسی محدودی به خدمات اساسی خانگی مانند برق، فناوریهای ارتباطی و سطح پایین سواد دیجیتال در بین دانش آموزان، والدین و معلمان است.^{۳۰} تعطیلی مدارس تغییراتی را در نحوه ارزیابی دانش آموزان الزامی کرده و در برخی موارد اختلالات جدی ایجاد کرده است.^{۳۱} در بیشتر کشورها، امتحانات به تعویق افتاده و یا گاهی در برخی کشورها لغو شده اند و در برخی دیگر، ارزیابی های مداوم یا روش های جایگزین مانند آزمون آنلاین برای امتحانات نهایی جایگزین شده اند.

سیاست هایی که برای آموزش در حین COVID-19 می توان در نظر گرفت. ارزیابی مستمر ابتکاری، روشهای آموزش متنوع در طول COVID-19، ارزیابی پیشرفت دانش آموزان با نظرسنجی بصورت تلفنی، پیگیری آمار استفاده و عملکرد از سیستم عامل ها و برنامه های یادگیری، و اجرای ارزیابی های سریع یادگیری برای شناسایی شکاف های یادگیری.^{۳۲} بسیاری از مسسات آموزش عالی، حرکت به سمت یادگیری از راه دور را فرصتی برای گسترش روشهای یادگیری انعطاف پذیر دانسته، و زمینه را برای تغییر پایدار به سمت یادگیری آنلاین بیشتر در این زیر بخش در آینده را فراهم کرده اند.^{۳۳} راه حل های پایدار باید مبتنی بر تجربیات استفاده گسترده از فن آوری باشد تا از تداوم یادگیری در طی همه گیر، از جمله برای حاشیه نشین ها، اطمینان حاصل شود.

۱۰. ابزارهای آموزشی مورد استفاده در دوران COVID-19

۱۰-۱. رادیو؛

یکی از ابزارهای آموزشی مورد استفاده کشورهای مختلف در پنج قاره مورد مطالعه "رادیو" بوده است. با توجه به نتایج گزارش شده از سوی سازمان علمی و فرهنگی یونسکو و یونیسف در بین پنج قاره آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکای لاتین و اقیانوسیه بیشترین میزان استفاده از این ابزار آموزشی در بین قاره ها مربوط به قاره آفریقا و اقیانوسیه بوده است. کمترین میزان استفاده

^{۲۹} Based on the UNESCO-UNICEF-World Bank joint survey, May-June 2020. Out of 116 countries that responded, few reported monitoring the actual use of distance learning. Available at <http://tcg.uis.unesco.org/survey-education-covid-school-closures>.

^{۳۰} According to a recent UNICEF study in 71 countries (out of 183 with data), less than half the population has access to the Internet, with large within-countries inequities. Television and radio access are not universal assets, with an urban-rural divide. In 40 out of the 88 countries for which data is available, television ownership rates among urban households were more than double that of rural households. The largest disparities appeared in sub-Saharan Africa. Available at <https://www.unicef-irc.org/publications/pdf/IRB%202020-10%20CL.pdf>

^{۳۱} UNESCO, "Review of high-stakes exams and assessments during COVID-19", available at https://en.unesco.org/sites/default/files/unesco_review_of_high_stakes_exams_and_assessments_during_covid-19_en.pdf

^{۳۲} UNICEF, "Putting the 'learning' back in remote learning", June 2020, available at <https://www.unicef.org/globalinsight/sites/unicef.org.globalinsight/files/2020-06/UNICEF-Global-Insight-remote-learning-issue-brief-2020.pdf>.

^{۳۳} International Association of Universities, IAU Global Survey Report: The Impact of COVID-19 on higher education around the world, 2020, available at <https://www.iau>

از رادیو در بین قاره های مورد مطالعه به ترتیب مربوط به اروپا و آسیا بوده است. همچنین در بین مقاطع مختلف تحصیلی بیشترین میزان استفاده از رادیو در امر آموزش مربوط به دوره ابتدایی و کمترین میزان مربوط به دوره پیش دبستانی بوده است.

میزان استفاده قاره آفریقا: پیش دبستانی (۲۷٪)، ابتدایی (۷۰٪)، متوسطه اول (۵۰٪)، متوسطه دوم (۴۰٪)

میزان استفاده قاره آسیا: پیش دبستانی (۲۳٪)، ابتدایی (۳۰٪)، متوسطه اول (۲۵٪)، متوسطه دوم (۲۵٪)

میزان استفاده قاره اروپا: پیش دبستانی (۲۰٪)، ابتدایی (۲۵٪)، متوسطه اول (۲۵٪)، متوسطه دوم (۲۵٪)

میزان استفاده قاره آمریکای لاتین: پیش دبستانی (۲۷٪)، ابتدایی (۳۵٪)، متوسطه اول (۲۴٪)، متوسطه دوم (۲۶٪)

میزان استفاده قاره اقیانوسیه: پیش دبستانی (۲۷٪)، ابتدایی (۵۰٪)، متوسطه اول (۴۰٪)، متوسطه دوم (۳۰٪) ۳۴

۲-۱۰. تلویزیون؛

یکی از ابزارهای آموزشی دیگر مورد استفاده کشورهای مختلف در پنج قاره مورد مطالعه "تلویزیون" بوده است. با توجه به نتایج گزارش شده از سوی سازمان علمی و فرهنگی یونسکو، یونیسف در بین پنج قاره آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکای لاتین و اقیانوسیه بیشترین میزان استفاده از این ابزار آموزشی در بین قاره ها به ترتیب مربوط به قاره آسیا و آفریقا بوده است. کمترین میزان استفاده از تلویزیون در بین قاره های مورد مطالعه به ترتیب مربوط به اقیانوسیه، اروپا و آمریکای لاتین بوده است. همچنین در بین مقاطع مختلف تحصیلی بیشترین میزان استفاده از تلویزیون در امر آموزش به ترتیب مربوط به دوره متوسطه اول و متوسطه دوم بوده است و کمترین میزان مربوط به مقطع تحصیلی پیش دبستانی بوده است.

میزان استفاده قاره آفریقا: پیش دبستانی (۳۰٪)، ابتدایی (۵۲٪)، متوسطه اول (۷۵٪)، متوسطه دوم (۷۰٪)

میزان استفاده قاره آسیا: پیش دبستانی (۳۵٪)، ابتدایی (۷۳٪)، متوسطه اول (۷۵٪)، متوسطه دوم (۷۵٪)

میزان استفاده قاره اروپا: پیش دبستانی (۳۰٪)، ابتدایی (۴۵٪)، متوسطه اول (۵۳٪)، متوسطه دوم (۵۳٪)

میزان استفاده قاره آمریکای لاتین: پیش دبستانی (۵۰٪)، ابتدایی (۵۵٪)، متوسطه اول (۵۰٪)، متوسطه دوم (۴۵٪)

میزان استفاده قاره اقیانوسیه: پیش دبستانی (۲۰٪)، ابتدایی (۳۰٪)، متوسطه اول (۳۰٪)، متوسطه دوم (۳۰٪)

۳-۱۰. یادگیری مبتنی بر کتاب و بسته های آموزشی؛

یکی از ابزارهای آموزشی دیگر مورد استفاده کشورهای مختلف در پنج قاره مورد مطالعه "کتاب و بسته های آموزشی" بوده است.

با توجه به نتایج گزارش شده از سوی سازمان علمی و فرهنگی یونسکو در بین پنج قاره آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکای لاتین و اقیانوسیه بیشترین میزان استفاده از این ابزار آموزشی در بین قاره ها به ترتیب مربوط به آمریکای لاتین و اقیانوسیه بوده است. کمترین میزان استفاده از تلویزیون در بین قاره های مورد مطالعه به ترتیب مربوط به اروپا و آفریقا بوده است. و قاره آسیا در حد وسط استفاده از ابزار آموزشی بوده است. همچنین در بین مقاطع مختلف تحصیلی بیشترین میزان استفاده از بسته های آموزشی و کتاب در امر آموزش به ترتیب مربوط به دوره ابتدایی، متوسطه اول و متوسطه دوم بوده است و کمترین میزان مربوط به مقطع تحصیلی پیش دبستانی بوده است.

میزان استفاده قاره آفریقا: پیش دبستانی (۲۵٪)، ابتدایی (۵۰٪)، متوسطه اول (۴۵٪)، متوسطه دوم (۴۰٪)

میزان استفاده قاره آسیا: پیش دبستانی (۳۰٪)، ابتدایی (۵۵٪)، متوسطه اول (۵۲٪)، متوسطه دوم (۵۰٪)

میزان استفاده قاره اروپا: پیش دبستانی (۱۰٪)، ابتدایی (۲۰٪)، متوسطه اول (۲۵٪)، متوسطه دوم (۲۵٪)

میزان استفاده قاره آمریکای لاتین: پیش دبستانی (۵۵٪)، ابتدایی (۷۰٪)، متوسطه اول (۵۲٪)، متوسطه دوم (۵۲٪)

^{۳۴} UNESCO-UNICEF-World Bank joint database, May-June 2020, <http://tcg.uis.unesco.org/survey-education-covid-school-closures>.

میزان استفاده قاره اقیانوسیه: پیش دبستانی (۳۰٪)، ابتدایی (۶۰٪)، متوسطه اول (۶۰٪)، متوسطه دوم (۶۰٪)؛
۴-۱۰. آموزش آنلاین؛

یکی از ابزارهای آموزشی دیگر مورد استفاده کشورهای مختلف در پنج قاره مورد مطالعه "آموزش آنلاین" بوده است. با توجه به نتایج گزارش شده از سوی سازمان علمی و فرهنگی یونسکو در بین پنج قاره آسیا، آفریقا، اروپا، آمریکای لاتین و اقیانوسیه بیشترین میزان استفاده از این ابزار آموزشی در بین قاره ها به ترتیب مربوط به قاره آمریکای لاتین، و تقریباً به یک نسبت آسیا و اروپا بوده است. کمترین میزان استفاده از آموزش آنلاین در بین قاره های مورد مطالعه به ترتیب مربوط به اقیانوسیه و آفریقا بوده است به طوری که آموزش آنلاین در قاره اقیانوسیه در مقطع تحصیلی پیش دبستانی تقریباً صفر بوده است. همچنین در بین مقاطع مختلف تحصیلی بیشترین میزان استفاده از تلویزیون در امر آموزش به ترتیب مربوط به دوره متوسطه اول و متوسطه دوم و ابتدایی بوده است و کمترین میزان مربوط به مقطع تحصیلی پیش دبستانی بوده است.

میزان استفاده قاره آفریقا: پیش دبستانی (۲۵٪)، ابتدایی (۵۰٪)، متوسطه اول (۵۵٪)، متوسطه دوم (۶۰٪)

میزان استفاده قاره آسیا: پیش دبستانی (۴۰٪)، ابتدایی (۸۵٪)، متوسطه اول (۸۵٪)، متوسطه دوم (۹۰٪)

میزان استفاده قاره اروپا: پیش دبستانی (۴۰٪)، ابتدایی (۹۹٪)، متوسطه اول (۱۰۰٪)، متوسطه دوم (۱۰۰٪)

میزان استفاده قاره آمریکای لاتین: پیش دبستانی (۷۳٪)، ابتدایی (۸۰٪)، متوسطه اول (۸۰٪)، متوسطه دوم (۸۰٪)

میزان استفاده قاره اقیانوسیه: پیش دبستانی (۰٪)، ابتدایی (۵۰٪)، متوسطه اول (۷۰٪)، متوسطه دوم (۷۰٪)

نتایج پژوهش های انجام شده از سوی سازمان یونسکو و یونیسف؛ نشان می دهد که در بین چهار ابزار آموزشی مورد استفاده کشورهای پنج قاره جهان، به ترتیب میزان استفاده تلویزیون و آموزش آنلاین از اهمیت و ضرورت بیشتری برخوردار بوده است و بیشترین استفاده از این دو ابزار آموزشی شده است؛ همچنین کمترین میزان استفاده و تمایل، مربوط به ابزارهای آموزشی رادیو و بسته های کمک آموزشی بوده است. کمترین میزان استفاده از این چهار ابزار آموزشی در مقطع پیش دبستانی و بیشترین میزان استفاده مربوط به دوره های متوسطه بوده است. استفاده از رادیو برعکس سایر ابزارهای آموزشی در بین کشورهای قاره آفریقا رواج و نمود بیشتری داشته است. همچنین استفاده از تلویزیون در بین کشورهای قاره آسیا و آفریقا بیشتر از سایرین بود است، در حالی که این میزان استفاده در اقیانوسیه به کمترین میزان خود رسیده است. استفاده از آموزش آنلاین در به ترتیب در بین کشورهای اروپایی، آمریکای لاتین و آسیا رواج و نمود بیشتری داشته است.

۱۱. تلاشهایی برای ارتقاء یادگیری

همزمان با اتخاذ شیوه های آموزش از راه دور در ایالات متحده، دانش آموزان دارای معلولیت به دلیل فقدان تجهیزات لازم، دسترسی به اینترنت، مواد قابل دسترسی و پشتیبانی که به آنها امکان می دهد برنامه های آنلاین را دنبال کنند، با موانعی روبرو هستند. برخی از کشورها در حال توسعه ابزارها و منابع برای فراگیران معلول و والدین آنها هستند. این امر به ارتقاء قابلیت های دستیابی، از قبیل روایت صوتی، فیلم زبان اشاره و متن ساده و همچنین تهیه وسایل کمکی و در بعضی موارد، امکانات مناسب نیاز دارد. به عنوان مثال، دستیابی ۷۰۰ کودک معلول که در اردوگاه های پناهندگان آزرق و زاناتاری در اردن ثبت نام کرده اند، استفاده از ماسک های شفاف یکی از نوآوری ها بوده است، به طوری که کودکان ناشنوا هم می توانند لب خوانی کنند.^{۳۵}

نتایج منفی تعطیلی طولانی مدت به طور نامتناسبی بر کودکان آواره تأثیر می گذارد. این وضعیت مخصوصاً برای دختران بسیار خطرناک است که بیشتر در معرض خطر ترک تحصیل دائمی هستند. کمیسیون های عالی پناهندگان سازمان ملل متحد تدابیری اتخاذ کرده اند که کودکان و جوانان آواره می توانند به عنوان بخشی از پاسخ های ملی به گزینه های یادگیری از راه

^{۳۵} UNESCO, GEM Report, 2020, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373718>.

دور دسترسی پیدا کنند و ضمن ارتقاء امکانات بهداشتی در داخل و اطراف فضاهای یادگیری، آموزش های بهداشتی برای معلمان و فعالیت های آگاهی بخشی جامعه را در دوران COVID-19 ارائه می دهد. بیش از ۷۰ کشور برای ادامه حمایت از کودکان در زمان تعطیلی مدارس، برنامه های تغذیه مدرسه خود را تنظیم کرده اند. تقریباً ۵۰ کشور سهمیه غذای خانگی را به کودکان و خانواده های آنها به اشکال مختلف از جمله تحویل روزانه و جیره های ماهیانه از پیش بسته بندی شده تهیه می کنند. ۲۲ کشور ترجیح داده اند وعده های غذایی را با کوپن یا پول نقد جایگزین کنند که خانواده ها می توانند برای خرید غذا یا سایر وسایل ضروری استفاده کنند. از زمان وقوع بحران تا الان حدود ۶,۹ میلیون دانش آموز در ۴۵ کشور با درآمد پایین جیره خانگی آنها با حمایت سیستم سازمان ملل تأمین شده است.^{۳۶}

۱۲. پشتیبانی از معلمان

از ابتدای شیوع همه گیر ، معلمان بلافاصله وظیفه اجرای روشهای یادگیری از راه دور را بر عهده داشتند ، اغلب بدون راهنمایی ، آموزش یا منابع کافی؛ و این امر در همه سطوح تحصیلی اتفاق افتاده است. در بسیاری از زمینه ها ، پیشرفت حرفه ای معلمان به صورت آنلاین منتقل شده است یا از طریق برنامه های تلفنی و ویدئویی منتشر شده است ، اما معلمان حاشیه ای ممکن است چنین پشتیبانی را از دست بدهند. جلسات کلاس مبتنی بر وب و برنامه های پیام رسان به ابزاری مفید و روش های جدید ارتباط با فراگیران و جامعه آموزش تبدیل شده است.

جدول شماره (۱)؛ نسبت معلمان مورد نیاز برای ادامه تدریس ، با سطح آموزش و یادگیری از راه دور (درصد تحت تأثیر گروه)^{۳۷}

آموزش مبتنی بر کتاب و بسته های آموزشی		آموزش مبتنی بر تلویزیون و رادیو		آموزش تلفنی و ویدئویی		آموزش برخط یا آنلاین	
پیش دبستانی	۳۰٪	پیش دبستانی	۵۰٪	پیش دبستانی	۲۷٪	پیش دبستانی	۴۰٪
ابتدایی	۶۰٪	ابتدایی	۷۵٪	ابتدایی	۴۸٪	ابتدایی	۶۵٪
متوسطه اول	۵۸٪	متوسطه اول	۷۴٪	متوسطه اول	۵۰٪	متوسطه اول	۷۴٪
متوسطه دوم	۶۰٪	متوسطه دوم	۷۴٪	متوسطه دوم	۵۰٪	متوسطه دوم	۷۶٪

معلمان در سراسر جهان عمدتاً آماده حمایت از تداوم یادگیری و انطباق با روشهای جدید آموزشی نبودند. در جنوب صحرای آفریقا ، فقط ۶۴ درصد معلمان ابتدایی و ۵۰ درصد معلمان متوسطه حتی حداقل آموزش را دیده اند ، که اغلب شامل

^{۳۶}WFP, "Global monitoring of school meals during COVID-19 school closures", available at <https://cdn.wfp.org/2020/school-feeding-map>.

^{۳۷}Source: UNESCO-UNICEF-World Bank Joint Survey, May-June 2020, available at <http://tcg.uis.unesco.org/survey-education-covid-school-closures>.

مهارت‌های پایه دیجیتالی نیست.^{۳۸} حتی در زمینه های زیرساختی و ارتباطی کافی، بسیاری از مربیان فاقد ابتدایی ترین مهارت های ICT هستند، به این معنی که احتمالاً با توسعه حرفه ای مداوم خود دست و پنجه نرم می کنند، چه رسد به اینکه با آموزش کیفیت از راه دور تسهیل کنند.^{۳۹} بحران COVID-19 این را نشان می دهد که هر دو آموزش اولیه و ضمن خدمت معلمان برای تربیت بهتر معلمان در روش های جدید ارائه آموزش، نیاز به اصلاح دارند.

برخی از کشورها پشتیبانی روانشناختی را در برنامه های احتمالی، کتابچه های راهنما و راهنمای معلمان و انجمن های محلی خود قرار داده اند. و سازمان های غیردولتی برای تأمین حمایت های اضافی بسیج شدند. اگر بخواهند نیازهای دانش آموزان خود را برآورده کنند، معلمان به حمایت روانی بیشتری نیاز خواهند داشت.^{۴۰} بدون این حمایت ها، فشار می تواند منجر به فرسودگی شغلی، در نتیجه میزان بالای غیبت شود، و حتی می تواند برخی از معلمان را به ترک شغل خود، تضعیف تاب آوری شود.^{۴۱}

کرونا ویروس تأثیرات متفاوتی بر اشتغال و حقوق داشته است. داده های اخیر حاکی از آن است که تنها اقلیت کشورها به معلمان حقوق قانونی نپرداخته اند و یا تأخیر در پرداخت حقوق ها بوده است.^{۴۲} در بخش دولتی، به ویژه معلمان قراردادی تحت تأثیر قرار گرفتند، زیرا قرارداد آنها تمدید نشده است و کسانی که ساعتی کار می کردند بی کار شده اند. به ویژه در کشورهای کم درآمد، که والدین از پرداخت شهریه دست کشیدند یا معلمان قادر به تدریس از راه دور نبودند، معلمان امرار معاش خود را از دست دادند.^{۴۳} یک نظرسنجی توسط آموزش بین الملل نشان داد که، در میان ۹۳ اتحادیه معلمان از ۶۷ کشور، نزدیک به دو سوم، این گزارش را ارائه داده اند که کارکنان آموزش در مؤسسات خصوصی به طور قابل توجهی تحت تأثیر قرار گرفتند، معلمان با قراردادهای موقت و پرسنل پشتیبانی بیشتر تحت تأثیر قرار گرفتند.^{۴۴}

^{۳۸}International Task Force on Teachers for Education 2030, "COVID-19: A global Crisis for Teaching and Learning", available at <https://teachertaskforce.org/knowledge-hub/covid-19-global-crisis-teaching-and-learning>.

^{۳۹}UNESCO, "Education Sector Issue Note 2.2", available at https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373338/PDF/373338eng.pdf_mult

^{۴۰}INEE, "Supporting teachers in crisis contexts during COVID-19", April 2020, available at <https://inee.org/system/files/resources/COVID-19%20Webinar%20Series%20-%20Webinar%205.pdf>

^{۴۱}UNESCO, "Supporting teachers and education personnel during times of crisis", available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf000037333>

^{۴۲}UNESCO/ILO, "Supporting teachers in back-to-school efforts: guidance for policy-makers", available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373479>

^{۴۳}Ibid.

^{۴۴}UNESCO, GEM Report, 2020, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373718>. "Why non-state education requires support in the current pandemic", World Education Blog, available at <https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/05/13/why-non-state-education-requires-support-in-the-current-pandem>

عدم پرداخت به موقع حقوق معلمان نه تنها رفاه فردی، خانوادگی و اجتماعی را ایجاد نمی کند بلکه مانع از ارائه آموزش با کیفیت می شود. در کوتاه مدت، ممکن است اگر لازم باشد بسیاری از معلمان به منابع درآمد جایگزین متوسل شوند و قادر به حمایت از دانش آموزان در آموزش از راه دور نخواهند بود. در دراز مدت، مدارس ممکن است به دلیل فرسودگی با کمبود معلم روبرو شوند. این بحران یادآور نقش اساسی معلمان بوده است و اینکه دولت ها و سایر شرکای اصلی وظیفه مراقبت مداوم نسبت به پرسنل آموزش را دارند

۱۳. راه چاره چیست؟

۱-۱۳. سرکوب ویروس و برنامه ریزی مجدد برای بازگشایی مدارس

مهمترین اقدامی که کشورها می توانند برای تسریع در بازگشایی مدارس و مؤسسات آموزشی انجام دهند، سرکوب ویروس و کنترل شیوع ملی یا محلی است. پس از انجام این کار، برای مقابله با چالش پیچیده بازگشایی، آنها باید از طریق پارامترهای تعیین شده در زیر هدایت شوند و باید یک فرآیند مقدماتی مشورتی کامل انجام دهند.^{۴۵}

۱-۱۳. اطمینان از سلامت همه

سازمان ملل و جامعه آموزش راهنمایی هایی را برای کمک به کشورها از طریق زمانبندی، شرایط و فرایندهای بازگشایی مؤسسات آموزشی تهیه کنند.^{۴۶} یک شرط اصلی برای بازگشایی این است که بتوانید از بازگشت فیزیکی به مکان های فیزیکی اطمینان حاصل کنید، در حالی که فاصله فیزیکی را حفظ می کنید و اقدامات بهداشت عمومی، مانند استفاده از ماسک و شستن دست مکرر را انجام می دهید. چنین شرایطی ممکن است در زمینه های کلاس های شلوغ و مناطق فاقد زیرساخت ها و خدمات اساسی دشوارتر باشد و به سرمایه گذاری اضافی نیاز دارد.^{۴۷}

۲-۱۳. برنامه بازگشایی

نیازهای حاشیه نشین ترین کودکان باید در راهبردهای بازگشایی گنجانده شود و اقدامات بهداشتی کافی برای دانش آموزان با نیازهای ویژه تأمین شود. انجام ارزیابی برای تخمین خلأهای یادگیری و تهیه برنامه های یادگیری بهبودی یا تسریع شده در زمان بازگشایی ضروری است.^{۴۸}

^{۴۵} Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^{۴۶} UNESCO, UNICEF, WFP, World Bank, "Framework for reopening schools", 2020, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000373348> and "Reopening schools: How to get education back on track after COVID-19", 2020, available at <http://www.iiep.unesco.org/en/reopening-schools-how-get-education-back-track-after-covid-19-13424>. See also Global Education Cluster, "Safe back to school: a practitioner's guide", 2020, available at <https://educationcluster.app.box.com/v/Safeback2schoolGuide>.

^{۴۷} Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^{۴۸} Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

۳-۱-۱۳. هماهنگی بودن با صدای مردم

با توجه به نقشی که والدین، سرپرستان و معلمان از زمان شروع بحران ایفا کرده اند، بخش اساسی فرآیند تصمیم گیری مشاوره و برنامه ریزی مشترک برای بازگشایی مجدد با جوامع و ذینفعان آموزش است. فقدان یک برنامه ریزی کاملاً واضح و قابل پیش بینی می تواند منجر به از دست دادن معلمان به سایر اشکال شغلی و ورود تعداد بیشتری از کودکان به بازار کار شود و شانس بازگشت آنها به یادگیری را کاهش دهد.^{۴۹}

۳-۱-۱۳. هماهنگی بودن با مدافعان سلامت

اقدامات برای کاهش خطرات انتقال COVID19 احتمالاً در میان مدت مورد نیاز خواهد بود، بنابراین تأمل در مورد تأثیر استراتژیهای بازگشایی مختلف، با استفاده از هرگونه اطلاعات موجود و با یادگیری از کشورهای دیگر مهم خواهد بود. تعامل با مقامات بهداشتی در برنامه ریزی برای بازگشایی مجدد توصیه می شود.

۲-۱۳. تأمین بودجه مورد نیاز آموزش و پرورش

بیماری همه گیر کرونا دنیا را به عمیق ترین رکود جهانی در طول تاریخ سوق داده است. عواقب آن به ویژه برای کشورهای با درآمد کم و متوسط پایین بسیار شدید بوده است. مقامات ملی برای کاهش پیامدهای طولانی مدت بخصوص در امر آموزش و کودکان می بایست اقداماتی از قبیل؛ محدودیت های ناچیز در هزینه های عمومی و حمایت های اجتماعی و اقتصادی صورت گیرد. جامعه بین الملل نیز باید برای محافظت از بودجه آموزش و پرورش اقدام کند. افزایش فضای مالی، که از قبل در دستور کار بین المللی، به ویژه برای آموزش و پرورش، مورد توجه قرار گرفته است، مسئله ای گریزنناپذیر است. جهت ورود به این امر چندین راه وجود دارد:

الف. تقویت منبع انرژی داخلی، حفظ سهام برای آموزش به عنوان اولویت برتر و مقابله با کمبودها

ب. تقویت هماهنگی ها و اتحاد ملی و بین المللی برای رسیدگی به بحران بدهی

ج. استقبال از کمک های رسمی بین المللی در جهت توسعه پایدار^{۵۰}

۳-۱۳. تقویت مقاومت سیستم های آموزشی برای توسعه مناسب و پایدار

آموزش، یک حق انکارناپذیر انسانی، بستر جوامع عادلانه، برابر و فراگیر و عامل اصلی توسعه پایدار است. تقویت انعطاف پذیری سیستم های آموزشی، کشورها را قادر می سازد تا به چالش های فوری بازگشایی مدارس با ایمنی پاسخ دهند و آنها را برای مقابله بهتر با بحران های آینده آماده می کند.^{۵۱}

^{۴۹}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^{۵۰}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^{۵۱}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

۱-۳-۱۳. تقویت توانایی های مدیریت ریسک ، در تمام سطوح سیستم

افزایش ظرفیت ها در سطح فردی ، سازمانی و نهادی برای مقاومت در برابر شرایط اضطراری مورد نیاز است. این ظرفیت شامل توسعه و اجرای برنامه های اضطراری مانند مسیرهای آموزش جایگزین برای کاهش تأثیرات منفی است. ظرفیت های ذینفعان آموزش و پرورش اغلب برای بررسی و تجدید نظر در برنامه ها و سیاست های موجود بخش آموزش باید تقویت شود؛ شامل پاسخ های سازگار در مقابله با بحران COVID-19. برای این منظور ، تلفیق داده ها در مورد خطرات و تأثیرات آنها در مدیریت و آموزش سیستم های اطلاعاتی ، طراحی و اجرای سیاست ها و برنامه های آموزشی حساس به بحران ، از جمله برنامه های آمادگی در برابر بلایا را تسهیل می کند. فعالان آموزش و پرورش در سطوح فرعی به ظرفیت هایی نیاز دارند که خطرات بهداشتی را برای فراگیران ، معلمان و کارکنان مدرسه تجزیه و تحلیل کنند و افرادی را که در خطر ترک تحصیل هستند ، شناسایی کنند. ذینفعان فرعی نیز باید بتوانند پوشش و اثربخشی بسترهای نرم افزاری جایگزین را برای آموزش مداوم با کیفیت، ارزیابی کنند.

۲-۳-۱۳. از رهبری و هماهنگی قوی اطمینان حاصل کنید

در صورت عدم وجود رهبری و هماهنگی قوی، بسیاری از عاملان در پاسخ به نیازهایشان بی جواب می مانند و مجبور به تقلید از اعمال دیگران و در نتیجه بحران ، سردرگمی و عدم کارایی خواهند شد. رهبری ملی تضمین می کند که اقدامات بشردوستانه پایدار است ، با اولویت های ملی همسو است و می تواند تأثیر بحران ها را بر زبان آموزان و جوامع آموزشی کاهش دهد.^{۵۲}

۳-۳-۱۳. تقویت مشاورین فنی

مدیران ، معلمان ، والدین و مراقبان مراقبت از آموزش - همه نقش مهمی در پاسخ به بحران COVID-19 داشتند و مسئولیت های اضافی را در سرزمین های دور دست و حاشیه به عهده گرفتند.

درگیر شدن با ذینفعان می تواند مقاومت سیستم های آموزشی را افزایش دهد. مشاوره و برقراری ارتباط با بازیگران آموزش - از جمله معلمان و مشاوران- برای اجرای مؤثر برنامه ها و پاسخگویی به نیازهای همه فراگیران و تقویت انعطاف پذیری آنها و سیستم آموزشی امری کلیدی است.^{۵۳}

۴-۱۳. آموزش از نو و تغییر مثبت در امر آموزش و یادگیری

در مواجهه با تعطیلی جهانی مؤسسات آموزشی و متوقف کردن آموزش های غیررسمی ، پاسخ های قابل توجهی در حمایت از یادگیری و آموزش وجود داشته است. اما پاسخ ها اختلافات عمده ای را نیز برجسته کرده اند ، آموزش در نقطه شروع با اختلاف دیجیتالی مواجه بوده است. تلفات یادگیری ناشی از تعطیلی طولانی مدت مدارس به این معنی است که پیشرفت

^{۵۲}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

^{۵۳}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

آموزشی در معرض خطر هستند. همانطور که "دوباره مقاومت می کنیم"، باید اطمینان حاصل کنیم که سیستم های آموزشی انعطاف پذیرتر، عادلانه تر و فراگیرتر هستند. تلاش های گسترده ای در مدت زمان کوتاهی برای پاسخگویی به شوک های سیستم های آموزشی انجام شده است. اما ما باید از فرصت استفاده کنیم و راه های جدیدی برای حل بحران یادگیری پیدا کنیم و مجموعه ای از راه حل های پایدار را ارائه دهیم:

الف. متمرکز شدن بر روی گروه های حاشیه ای

ب. پشتیبانی از معلمان و تلاش برای تدریس حرفه ای

پ. پیشنهاد کسب مهارت برای برنامه ریزی شغلی

ت. تقویت داده ها و اطلاعات و نظارت بر یادگیری

ث. حذف موانع موجود بر سر راه تعاملات اثربخش

ج. تقویت فن بیان و انعطاف پذیری در سطح و انواع آموزش و آموزش^{۵۴}

۱۴. بحث و نتیجه گیری

بحران COVID-19 در آموزش و پرورش بی سابقه است و این امر آموزش بین المللی را در دنیای آموزش تحت تأثیر قرار داده است. به طوری که فقیر ترین افراد، کم توسعه یافته ترین کشورها، معلمان حق التدریس، معلمان غیردولتی، والدین کم درآمد، کشورهای دارای پوشش ضعیف نرم افزاری و سخت افزاری آموزشی را بیشتر از سایر گروه ها و کشورها متأثر نموده است. هرچند زمینه ها و زیر ساخت هایی در قاره های مختلف جهت آموزش از راه دور شکل گرفته است، اما کم نیستند کشورهایی که هنوز از این زیرساخت ها محروم هستند و دانش آموزانی که بخصوص در کشورهای در حال توسعه در حاشیه زیست می کنند و از دسترسی به ابزارهای آموزش از راه دور مثل تلفن همراه، باند اینترنتی ضعیف یا نبود آن محروم هستند. که این می تواند منجر به ترک تحصیل، رها نمودن شغل از سوی معلمان غیردولتی و قراردادی که حق و مزایای خود را دریافت نکرده یا دیر دریافت نموده اند، کمبود نیروی انسانی در آینده در امر آموزش و پرورش بخصوص در کشورهای در حال توسعه، آسیب های اجتماعی دورن خانواده مثل؛ خشونت علیه زنان و دختران، آسیب های روحی و عدم تاب آوری اجتماعی و فرسودگی شغلی شود. به نظر می رسد علاوه بر فراهم نمودن شرایط و زیرساخت های آموزش از راه دور بخصوص در کشورهای در حال توسعه جهت دور نشدن دانش آموزان و کاهش پیامدهای این امر؛ می بایست نهادهای آموزش و پرورش در جهان به دنبال فراهم نمودن شرایطی برای باز شدن مجدد مراکز آموزشی با رعایت توصیه های بهداشتی باشند. مهمترین توجهاتی که جهت به حداقل رساندن پیامدها و آسیب ها در حیطه آموزش باید انجام شود عبارتند از: توجه به توصیه های بهداشتی و حفظ فاصله اجتماعی، توجه به حقوق و مزایای معلمان و بودجه مورد نیاز آموزش و پرورش جهانی، توجه به رهبران

^{۵۴}Policy Brief: Education during COVID-19 and beyond AUGUST 2020.

آموزشی با مدیریت قوی در ادامه راه آموزش حضوری، توجه به مشاورین رسمی در امر آموزش، تمرکز بر گروههای حاشیه ای، حذف موانع موجود بر سر راه تعاملات اثربخش، توجه به سیستم ها آموزشی اثربخش.

منابع

UIS ۲۰۱۷ Fact Sheet, available at <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/fs۴۶-more-than-half-children-not-learning-en-۲۰۱۷.pdf>

UNESCO (forthcoming): “The impact of Covid-۱۹ on the cost of achieving SDG ۴”, GEM Report Policy Paper ۴۲.

United Nations Development Programme (UNDP). COVID-۱۹ and human development: Assessing the crisis, envisioning the recovery. ۲۰۲۰ Human Development Perspectives, ۲۰۲۰, New York: UNDP, available at <http://hdr.undp.org/en/hdp-covid>.

UNESCO Global Education Monitoring Report (۲۰۲۰). New realities for education affected by COVID Cost predictions.

UNESCO, Global Education Monitoring (GEM) Report, ۲۰۲۰: Inclusion and education: all means all, ۲۰۲۰, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/۴۸۲۲۳/pf۰۰۰۳۷۳۷۱۸>

These include Côte d’Ivoire, the Gambia, Guinea-Bissau, Kiribati, Lesotho, Mauritania, and Sudan. UNESCO, GEM Report, ۲۰۲۰.

UNICEF, “How involved are parents in their children’s learning? MICS۶ data reveal critical insights”, available at <https://blogs.unicef.org/evidence-for-action/parental-involvement-childrens-learning>.

United Nations, “Policy Brief: The Impact of COVID-۱۹ on Women”, April ۲۰۲۰, available at <https://www.un.org/sites/un۲.un.org/files/>

Based on the UNESCO-UNICEF-World Bank joint survey, May–June ۲۰۲۰. Out of ۱۱۶ countries that responded, few reported monitoring the actual use of distance learning. Available at <http://tcg.uis.unesco.org/survey-education-covid-school-closures>.

UNICEF, “Putting the ‘learning’ back in remote learning”, June ۲۰۲۰, available at <https://www.unicef.org/globalinsight/sites/unicef.org.globalinsight/files/۲۰۲۰-۰۶/UNICEF-Global-Insight-remote-learning-issue-brief-۲۰۲۰.pdf>.

WFP, “Global monitoring of school meals during COVID-۱۹ school closures”, available at <https://cdn.wfp.org/۲۰۲۰/school-feeding-map>.

Source: UNESCO-UNICEF-World Bank Joint Survey, May-June ۲۰۲۰, available at <http://tcg.uis.unesco.org/survey-education-covid-school-closures>.

International Task Force on Teachers for Education ۲۰۲۰, “COVID-۱۹: A global Crisis for Teaching and Learning”, available at <https://teachertaskforce.org/knowledge-hub/covid-۱۹-global-crisis-teaching-and-learning>.

INEE, “Supporting teachers in crisis contexts during COVID-۱۹”, April ۲۰۲۰, available at [https://inee.org/system/files/resources/ COVID-۱۹%۲۰Webinar%۲۰Series%۲۰-%۲۰Webinar%۲۰.۵.pdf](https://inee.org/system/files/resources/COVID-۱۹%۲۰Webinar%۲۰Series%۲۰-%۲۰Webinar%۲۰.۵.pdf)

UNESCO, “Supporting teachers and education personnel during times of crisis”, available at <https://unesdoc.unesco.org/ark:/۴۸۲۲۳/pf۰۰۰۰۳۷۳۳۳>

مقاله حاضر ترجمه شده و برگرفته از مقاله لاتین سیاست های جهانی در حیطه آموزش در حین کرونا و بعد از آن بوده که توسط سازمان ملل منتشر شده است.